

JAAR VERSLAG 2013

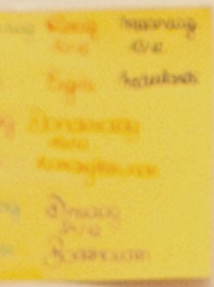
ERRENCE
OWARD
TING 2

MISSTAPPEN
IN STERREN

IN HOUD

- H0.** Voorwoord 5
- H1.** Onze jongeren 8
- H2.** In de kijker 22
- H3.** Onze hulp- en dienstverlening 32
- H4.** Onze medewerkers 40
- H5.** Onze organisatie 48
- H6.** Onze financiën 56

VOOR
WOORD

Beste lezer,

Het jaar 2013 staat geboekstaafd als scharnierjaar voor de jeugdhulp in Vlaanderen. Op het einde van de legislatuur van de Vlaamse regering komen verschillende, reeds geruime tijd voorbereide, veranderingstrajecten samen en monden uit in een lawine die het bestaande jeugdhulplandschap in Vlaanderen anderszins doet. De verse sneeuwlaag heeft de begane paden moeilijk herkenbaar gemaakt, maar toont een prachtig nieuw landschap. In 2013 bereidden we ons voor om daarin de eerste voetafdrukken neer te zetten...

Op 12 juli 2013 keurde het Vlaams Parlement het decreet Integrale jeugdhulp goed. Dat hertekende het jeugdhulplandschap in Vlaanderen fundamenteel. Het decreet trad in werking op 1 maart 2014 maar reeds vanaf 16 september 2013 zijn in de voorstartregio Oost-Vlaanderen de werkingsprincipes in de praktijk gebracht. De 'bijzondere' jeugdzorg ging daarbij op in het ruime landschap van de integrale jeugdhulpverlening. Het decreet heeft een grote impact op tal van voorzieningen en organisaties, maar vooral op elke individuele jeugdhulpverlener die elke hulpvraag in het nieuwe landschap moet situeren en beoordelen.

Daarnaast zijn er grote wijzigingen als gevolg van het nieuwe decreet Pleegzorg. We stappen af van de sectorale indeling van de pleegzorg, de pleegzorgdiensten zijn hertekend tot één dienst per regio en de modulering brengt onderscheid in het pleegzorgaanbod.

Tegelijk is het gehele private hulpaanbod van de bijzondere jeugdzorg helemaal uit zijn categoriale indeling gehaald. Het experimenteel modulair kader heeft dat hulpaanbod hertekend in combineerbare en (inter)sectoraal inpasbare modules.

Over dit alles en nog veel meer verhaalt dit jaarverslag. Het toont aan hoe ingrijpend de wijzigingen in de jeugdhulp in Vlaanderen zijn. De bijzondere jeugdzorg, waarvan de fundamenteen gegoten zijn in de Wet op de jeugdbescherming van 8 april 1965, bestaat niet meer. De cijfergegevens die we jarenlang hebben verzameld en in tijdslijnen opgebouwd, bereikten een breekpunt. Vanaf nu zullen we met nieuwe begrippen, nieuwe indelingen en nieuwe cijfers werken die mettertijd een waarde zullen krijgen in de nieuwe realiteit.

Ook het agentschap zelf is in zijn structuren geraakt door de inhoudelijke hervormingen, zowel in het hoofdbestuur als in de buitendiensten. Taken en processen zijn gewijzigd en personeel heeft een andere opdracht, soms zelfs op een andere plaats, gekregen. Ik prijs mijn medewerkers omwille van hun inzet, hun flexibiliteit en hun vertrouwen.

Veel leesplezier!

Stefaan Van Mulders
administrateur-generaal

ONZE
WAARDEN

In de taal
van de klant.
Recht door
en planmatig
werken.

Loslaten
van eigen,
persoonlijke
overtuigingen
en normen.

Doe gewoon

H1 ONZE JONGEREN

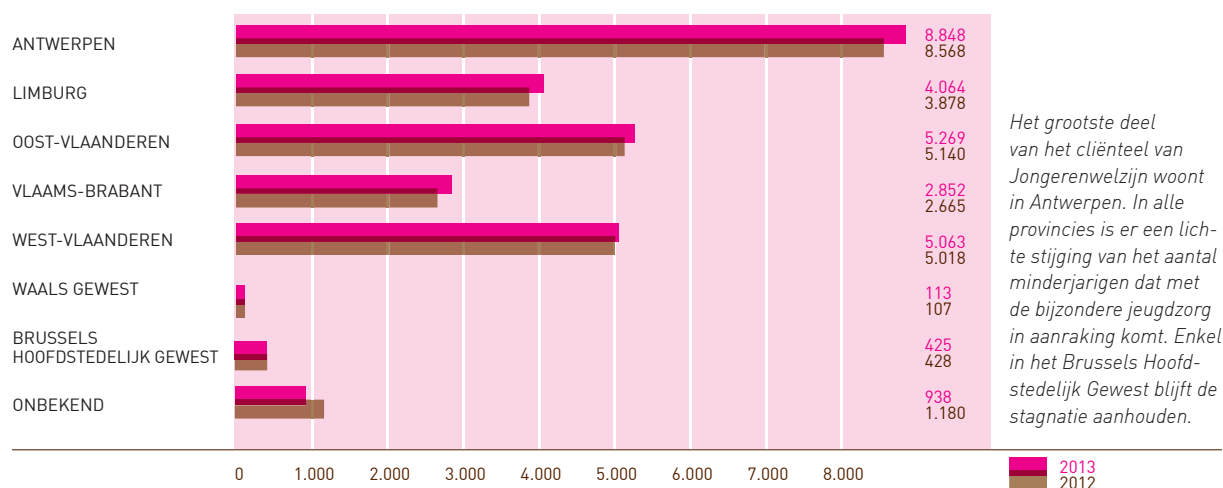
De jeugdhulp is in 2013 volop in beweging. De invoering van het experimenteel modulair kader en de voorstart van de integrale jeugdhulp in Oost-Vlaanderen hebben ook een weerlag op de statistieken. 2013 geldt als overgangsjaar. 2014 en zeker 2015 zullen een nieuw ijkpunt voor de cijfers vormen.

In 2013 zijn de meeste statistieken nog vrij goed vergelijkbaar met deze van 2012. Alleen voor regio Oost-Vlaanderen ontbreken vanaf 16 september - omwille van haar rol als voorstartregio voor de integrale jeugdhulp - de gegevens van de vroegere Comités voor Bijzondere Jeugdzorg (CBJ). Ter vergelijking is het algemene cijfer daarom aangevuld met de geëxtrapolerde cijfers voor de CBJ van Oost-Vlaanderen.

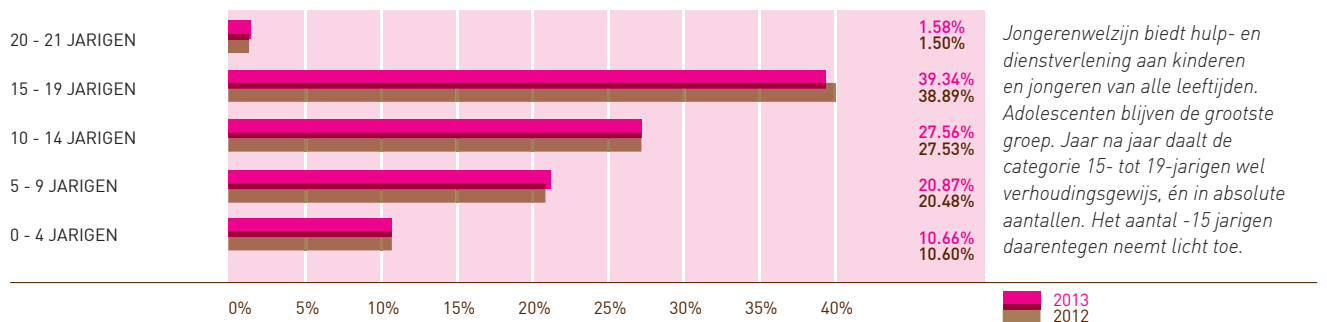
In 2013 organiseert Jongerenwelzijn hulp- en dienstverlening voor 27.572 kinderen en jongeren, allen minderjarigen die via de consultants met de jeugdhulpverlening in contact komen. In 2012 waren er 26.984 minderjarigen in begeleiding. Er is dus sprake van een relatief kleine toename met zowat 588 minderjarigen (+2,2%). Als de cijfers van 2013 worden aangevuld met de geëxtrapolerde cijfers voor de CBJ van Oost-Vlaanderen, betekent dat een totaal van 27.697 kinderen en jongeren, ofwel een toename met 713 minderjarigen (+2,6%).

Onderstaande grafieken vergelijken de cijfers van 2013 (exclusief CBJ Oost-Vlaanderen, periode 16 september - 31 december) telkens met die van 2012.

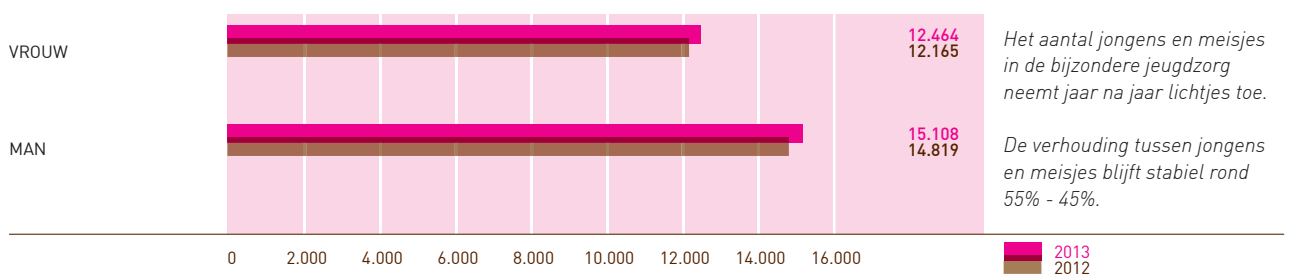
AANTAL MINDERJARIGEN IN DE BIJZONDERE JEUGDZORG NAAR WOONPLAATS

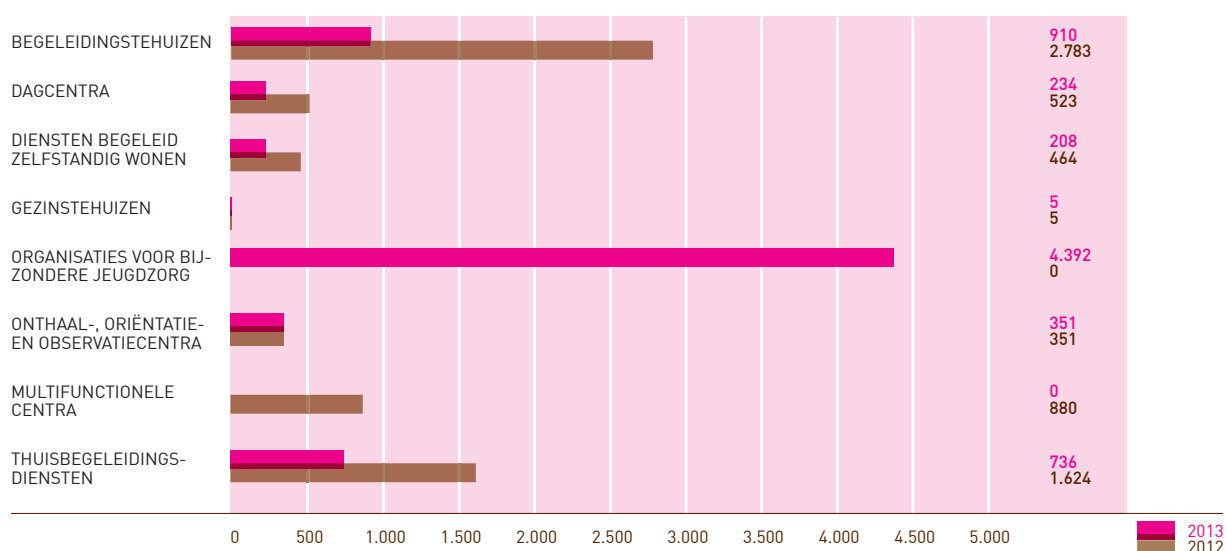
AANDEEL MINDERJARIGEN IN DE BIJZONDERE JEUGDZORG NAAR LEEFTIJD

AANTAL MINDERJARIGEN IN DE BIJZONDERE JEUGDZORG NAAR GESLACHT

CAPACITEIT VAN DE VOORZIENINGEN OP 31 DECEMBER

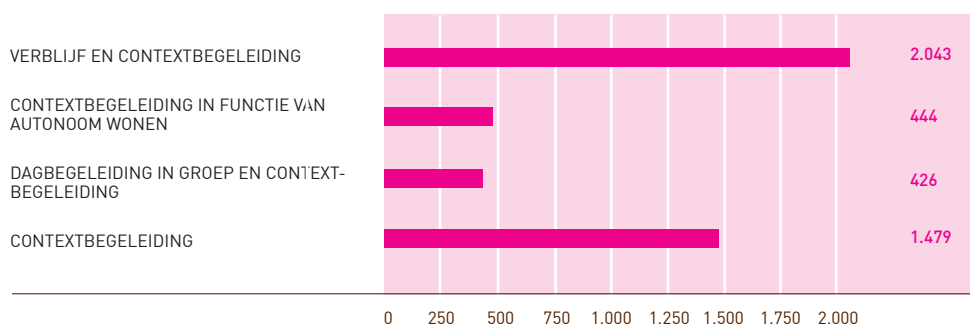

Op 31 december 2013 is de totale capaciteit in de voorzieningen met 3,11% gestegen in vergelijking met 31 december 2012. Deze stijging is volledig toe te schrijven aan bijkomende plaatsen door de opstart van het experimenteel modulair kader (EMK).

De weerslag van de invoering van het EMK in 2013 is enorm. Een groot aantal voorzieningen zijn niet langer erkend in de oorspronkelijke erkenningscategorieën, maar als organisaties voor bijzondere jeugdzorg

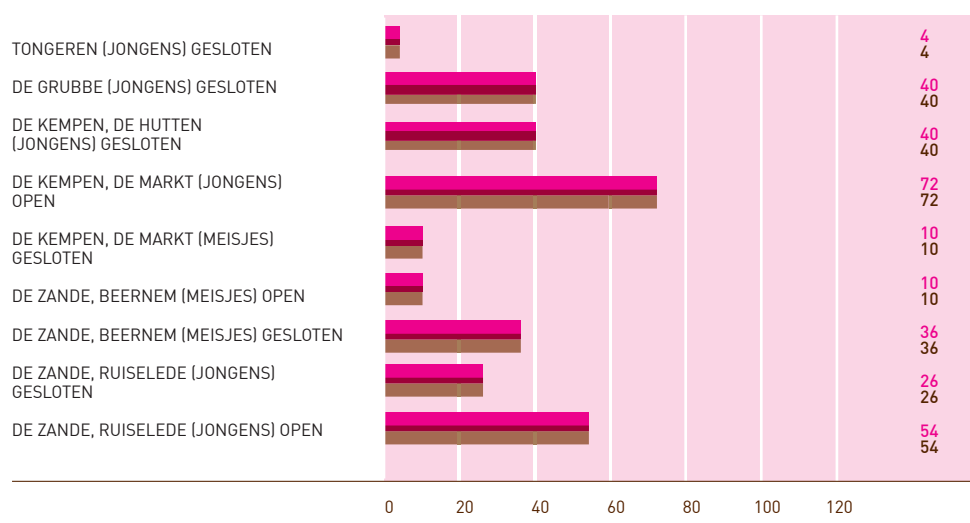
volgens modules. De daling van capaciteit voor de meeste erkenningscategorieën is dan ook te wijten aan de wijziging van erkenning. De multifunctionele centra, die reeds de overstap maakten van een erkenning in categorieën naar een erkenning volgens modules, zijn volledig geïntegreerd in de organisaties voor bijzondere jeugdzorg.

CAPACITEIT 'ORGANISATIES VOOR BIJZONDERE JEUGDZORG' OP 31 DECEMBER

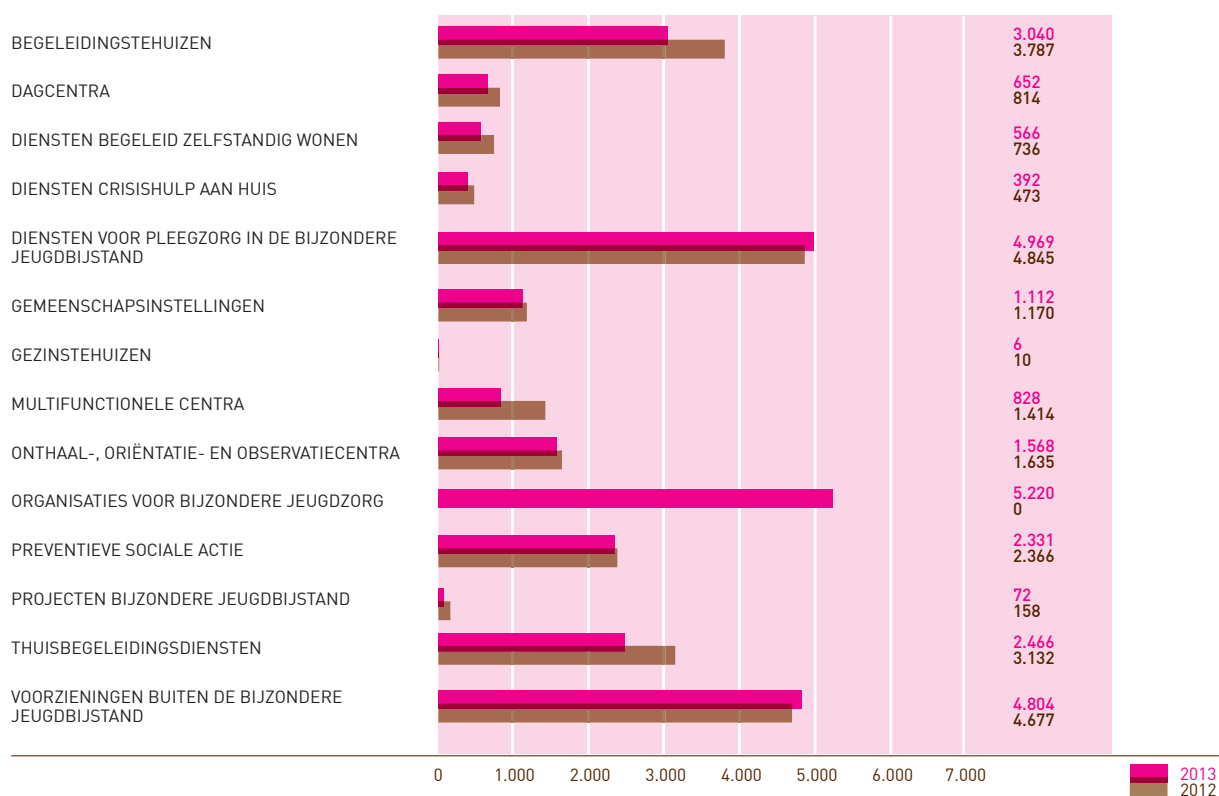
De organisaties voor bijzondere jeugdzorg worden verder opgedeeld in 'contextbegeleiding', 'dagbegeleiding in groep en contextbegeleiding', 'contextbegeleiding in functie van autonoom wonen' en 'verblijf en contextbegeleiding'.

CAPACITEIT GEMEENSCHAPSINSTELLINGEN EN GESLOTEN FEDERALE CENTRA OP 31 DECEMBER

Het voorbije jaar is het aantal plaatsen in de gemeenschapsinstellingen en gesloten federale centra constant gebleven op 292 plaatsen.

AANTAL GEPLAATSTE MINDERJARIGEN NAAR SOORT VOORZIENING

Een deel van de minderjarigen in de bijzondere jeugdzorg¹ wordt begeleid buiten de eigen sector, bijvoorbeeld door voorzieningen erkend door Kind & Gezin of het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap, en door schoolinternaten of psychiatrische ziekenhuizen. Het aantal kinderen en jongeren in deze voorzieningen stijgt licht in 2013. Wat de eigen voorzieningen betreft, is er een lichte stijging bij de diensten voor pleegzorg. Bij de andere voorzieningen is een daling merkbaar. De daling bij dagcentra, begeleidingstehuizen, diensten begeleid zelfstandig wonen, thuisbegeleidingsdiensten en multifunctionele centra² heeft te maken met de ombouw van een deel van de capaciteit naar capaciteit in het kader van het experimenteel modulair kader.³

¹ Een minderjarige kan gedurende één jaar door meerdere soorten voorzieningen worden begeleid. Per soort voorziening is hij slechts één keer meegeteld. Over de verschillende soorten voorzieningen heen kan hij meermaals geteld zijn.

² In 2013 worden nog minderjarigen begeleid in multifunctionele centra omdat de maatregelen 'multifunctionele centra' die in 2012 zijn gestart en nog doorlopen in 2013, zijn geregistreerd onder de categorie 'multifunctionele centra'.

³ Het balkje bij 'organisaties voor bijzondere jeugdzorg' bevat niet alleen de in 2013 nieuw opgestarte begeleidingen in deze organisaties, maar ook de minderjarigen die in de loop van 2013 bij een verlenging of wijziging van de beslissing 'verschuiven' van een vroegere erkenningscategorie naar deze nieuwe vorm.

ONZE
WAARDEN

Deskundig

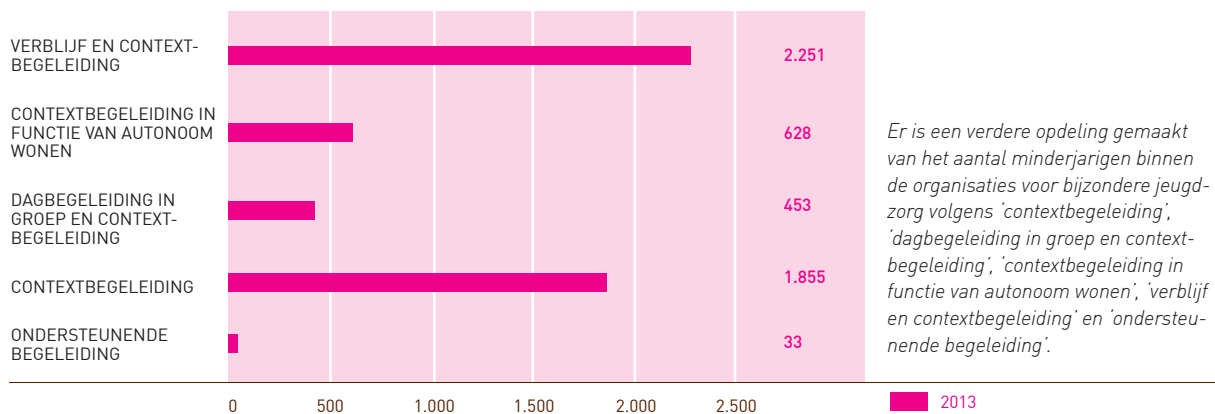
Inschatten van
maatschappelijke
noodzaken en
het ontwikkelen
van antwoorden
hierop.

Uitwerken,
aansturen,
aanbieden,
uitvoeren
van het hulpaanbod
en planmatig werken.

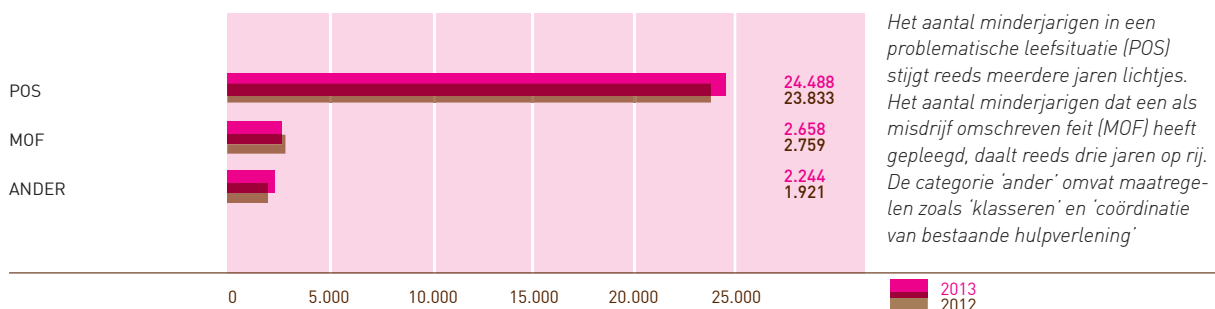

**AANTAL GEPLAATSTE MINDERJARIGEN NAAR SOORT VOORZIENING:
VERDERE ONDERVERDELING 'ORGANISATIES VOOR BIJZONDERE JEUGDZORG'**

EVOLUTIE AANTAL MINDERJARIGEN NAAR AARD MAATREGEL

Bijna 3/5 van de begeleide minderjarigen (57,98%) heeft te maken met gedwongen hulpverlening (maatregelen genomen door een jeugdrechter). Voor de overige 42,02% van de minderjarigen gaat het om vrijwillige hulpverlening (maatregelen genomen door het Comité voor Bijzondere Jeugdzorg). De verhouding gedwongen hulpverlening – vrijwillige hulpverlening blijft nagenoeg stabiel.

4 Een minderjarige kan gedurende één jaar zowel omwille van een MOF- als van een POS-situatie worden begeleid. Per categorie wordt hij slechts één keer meegeteld. In totaal kan hij dus meerdere keren geteld zijn.

HERSTELGERICHTE EN CONSTRUCTIEVE AFHANDELING

Sinds 2009 daalt het aantal aanmeldingen bij de diensten voor herstelgerichte en constructieve afhandeling van delicten. In 2013 is sprake van een daling met 10%. De daling is het grootst bij de aanmeldingen voor herstelbemiddeling. Voorlopig is nog onduidelijk waaraan deze terugval te wijten is. Wel daalt sinds een paar jaar ook het aantal vorderingen bij de jeugdrechtbank op basis van als misdrijf omschreven feiten.

IN 2013 BEDRAAGT HET AANTAL AANMELDINGEN

Herstelbemiddeling	2.847
Herstelgericht groepsoverleg	91
Leerprojecten van 20 uur	608
Leerprojecten van 40 uur	39
Gemeenschapdiensten	515
Totaal	4.100

In 2013 voert Jongerenwelzijn een wijziging door in de regelgeving. Vanaf 2014 kunnen HCA-diensten bovenop hun reguliere subsidie tot 5% extra krijgen voor de uitwerking van een innovatief project. Hiervoor gelden een aantal voorwaarden: een goede omschrijving van onder meer de probleemstelling en de wijze waarop het project hierop ingrijpt, de verhouding ten aanzien van bestaand aanbod, de maatschappelijke relevantie, de doelgroep en het aantal minderjarigen op wie het project betrekking zal hebben, de beoogde effecten, indicatoren en meetfactoren, opvolging en evaluatie, mogelijkheden tot structurele verankering, timing en fasering. Zo kunnen de HCA-diensten nieuwe methodieken uitproberen, kennis en expertise overdragen aan partners die herstelgerichte methodieken willen introduceren in hun werking, experimentele cliënttrajecten uitstippelen met relevante derden enz.

CENTRAAL WACHTBEHEER

In 2013 bevindt het centraal wachtbeheer zich in een overgangsjaar door de overstap naar het experimenteel modulair kader en de uitrol van de integrale jeugdhulp in de voorstartregio Oost-Vlaanderen. Daardoor zijn de cijfers voor 2013 onvolledig.

De cijfers van het gemiddeld aantal wachtenden van de reguliere werkvormen zijn minder beïnvloed door deze veranderingen, mits extrapolatie van de cijfers van Oost-Vlaanderen voor de laatste maanden van 2013.

GEMIDDELD AANTAL WACHTENDEN PER WERKVORM

werkvorm	2012	2013
Begeleidingstehuizen	1.625	1.633
Dagcentra	320	366
Diensten begeleid zelfstandig wonen	313	338
Onthaal en oriëntatie	462	465
Thuisbegeleidingsdiensten	831	832

Het gemiddeld aantal wachtenden voor de begeleidingstehuizen, de onthaal- en oriëntatiediensten en de thuisbegeleidingsdiensten blijft opvallend stabiel. Het aantal wachtenden voor de dagcentra en diensten begeleid zelfstandig wonen stijgt licht.

GOEDKEURINGEN CENTRAAL AANMELDPUNT (CAP)

Het CAP regelt de instroom en zorgt voor een optimaal gebruik van de beschikbare plaatsen in de gemeenschapsinstellingen en het gesloten federaal centrum De Grubbe. Het helpt jeugdrechters en consulenten om snel geschikte opvang te vinden, met tijdswinst en een grotere efficiëntie tot gevolg.

Onderstaande tabel toont het aantal plaatsaanvragen die in 2013 zijn goedgekeurd door het CAP. Deze zijn opgesplitst per regime (open – gesloten, POS - MOF), geslacht en jeugdrechtbank. Vergelijking tussen de jeugdrechtbanken is mogelijk, maar moet voldoende genuanceerd gebeuren.

GOEDKEURINGEN CENTRAAL AANMELDPUNT 2013

Jeugdrechtbank	Gesloten jongens MOF	Gesloten jongens POS	Gesloten meisjes MOF	Gesloten meisjes POS	Open jongens MOF	Open jongens POS	Open meisjes MOF	Open meisjes POS	Totaal
Antwerpen	232	1	39	75	66	134	0	0	547
Brugge	43	1	2	37	12	56	0	1	152
Brussel	58	3	9	21	9	15	1	0	116
Dendermonde	42	1	4	14	14	47	0	0	122
Gent	52	2	13	14	12	48	0	0	141
Hasselt	58	0	6	18	5	35	0	0	122
Ieper	1	1	0	10	5	8	0	0	25
Kortrijk	41	0	4	19	6	70	0	1	141
Leuven	19	1	5	23	20	34	0	0	102
Mechelen	30	3	6	16	12	27	0	2	96
Oudenaarde	13	0	0	1	6	13	0	0	33
Tongeren	21	0	1	15	8	41	0	0	86
Turnhout	14	0	2	21	23	32	0	0	92
Veurne	4	0	0	8	2	16	0	0	30
Totaal	628	13	91	292	200	576	1	4	1.805
Time-out			17	212	69	387			685
Buffer	598		58						656

In totaal zijn 1.805 aanvragen voor een plaats in een gemeenschapsinstelling of het gesloten federaal centrum De Grubbe goedgekeurd. Dat betekent echter niet dat er ook zoveel jongeren zijn opgenomen. Soms komt een jongere niet omdat de jeugdrechter een andere beslissing neemt, omdat de jongere op de vlucht is...

Van de 1.805 goedkeuringen zijn er 456 goedgekeurde time-outaanvragen voor jongens. Voor de meisjes zijn er 229 goedkeuringen voor een time-outplaats. Tot slot zijn er 656 aanmeldingen voor een bufferplaats⁶ goedgekeurd. 598 jongens kunnen terecht in campus De Hutten, het gesloten federaal centrum De Grubbe of campus Ruisselede. Voor de meisjes zijn er 58 aanvragen goedgekeurd voor een bufferplaats in campus Beernem.

Momenteel wordt gewerkt aan een nieuwe release van InterCAP die meer gebruiksvriendelijk en minder tijdrovend is voor de verwijzer. Dat moet er ook toe leiden dat er betere cijfers kunnen worden gegenereerd zonder vertekeningen. ■

⁶ *Wet inzake de voorlopige plaatsing van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd, BS 1 maart 2002: Een jongere kan opgenomen worden in een bufferplaats wanneer aan volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:*

- *De persoon is ouder dan 14 jaar op het ogenblik van het plegen van het als misdrijf omschreven feit en er bestaan voldoende ernstige aanwijzingen van schuld;*
- *het als misdrijf omschreven feit waarvoor hij vervolgd wordt, kan, indien hij meerderjarig zou zijn, in de zin van het Strafwetboek of de bijzondere wetten een straf tot gevolg hebben van opsluiting van vijf tot tien jaar of een zwaardere straf;*
- *er bestaan dringende, ernstige en uitzonderlijke omstandigheden die betrekking hebben op de vereisten van bescherming van de openbare veiligheid.*

ONZE
WAARDEN

Manier
van helpen
die de klanten
aanmoedigt
en waardeert,

hen inschakelt
in het hulpproces
en de hulp kadert
in de (gezins)
omgeving.

Niet loslaten

H2
IN DE
KIJKER

INTEGRALE JEUGDHULP

Een blik achter de schermen van de voorstart

Twee regio's in Vlaanderen stelden zich kandidaat als voorstartregio voor de integrale jeugdhulp: de provincies Limburg en Oost-Vlaanderen. Regio Oost-Vlaanderen werd gekozen, niet omdat zij uitverkoren of beter dan de andere was, wel omdat ze als regio de diversiteit van landelijk gebied tot centrumstedelijke problematiek omvatte. Oost-Vlaanderen werd geacht goed oefen- en testterrein te zijn voor de toepassing van een nieuw concept jeugdhulp; en taai genoeg om de ingebruikname en verdere afstemming van de ICT te dragen die de komst en werking van de intersectorale toegangspoort met zich meebracht. Twee keer werd Oost-Vlaanderen in de startblokken gezet, de derde keer is het startsein daadwerkelijk gegeven.

De ingrijpende verandering betekende dat samenwerking cruciaal en onmisbaar was om te kunnen slagen. Veranderen, krachten bundelen en samenwerken! Dat lijkt eerder banaal als *conditio sine qua non* voor de installatie van een nieuwe jeugdhulp. Maar hoe begin je er aan? Alvast door de twee nieuwe en ondersteunende organen in de jeugdhulp te operationaliseren: het Ondersteuningscentrum Jeugdzorg en de intersectorale toegangspoort. Dat is niet louter een technische zaak, maar eerder een kwestie van zich beroepen op menselijke bronnen. De voorstart was dan ook niet op 16 september. Hieraan ging heel wat bewegen en voorbereiden vooraf!

De ervaring van de voorstart was er één van intense voorbereiding, continue afstemming, actief en concreet problemen oplossen, samenwerking, dialoog

en communicatie. Allemaal onmisbare elementen, ook voor alle collega's die later zouden starten. De voorstart werd gedragen door alle medewerkers en hun betekenisvolle samenwerkingsrelaties die zij doorheen de jaren in Oost-Vlaanderen hadden uitgebouwd. De medewerkers van de afdeling Preventie- en verwijzersbeleid engageerden zich volop voor een uitdaging waarvan niemand vooraf de omvang en reikwijdte kon inschatten. De voorstart was moeilijk en zwaar, omdat het ons dag na dag confronteerde met vragen die niemand vooraf had kunnen voorleggen, noch voorspellen. Het was tegelijk een rijke periode, gekenmerkt door ruimte, vrijheid en creativiteit. Niemand die zei hoe het moest, dus was er veel ruimte om zelf antwoorden te maken; een intens gebeuren, rijk op vlak van operationeel management, praktijkontwikkeling en sterke bottum-up bijdrage en activiteit binnen de organisatie. Elkeen heeft hiervoor de vertrouwde paden deels moeten verlaten, en zonder kompas en peillood gewerkt. Er is veel gemaakt.

De resultaten zijn goed. De inspanningen die werden geleverd door de medewerkers - ook voor het verwerven van hun nieuwe identiteit en positie in het nieuwe jeugdhulplandschap -, zijn niet te onderschatten. Belangrijke drijfveer van de voorstarters was hun wens dat zij ertoe konden bijdragen dat hun collega's uit de andere regio's het parcours met minder hindernissen zouden kunnen lopen. Maar geloof ons: het parcours blijft door iedereen te lopen met vallen en opstaan, met geduld en begrip. Er kan enkel iets veranderen als mensen veranderen en als mensen iets doen veranderen.

De verandering in de nieuwe jeugdhulp is gigantisch, hoewel zij niet voorbij kan aan de mensenmaat. Een van de waardevolle resultaten van deze mensenmaat is de goede samenwerking die tot stand kwam tussen de gemandateerde voorzieningen (de Ondersteuningscentra Jeugdzorg en het Vertrouwenscentrum Kindermishandeling) en tussen de toegangspoort en het aanbod niet-rechtstreeks toegankelijke jeugdhulp.

Hoe goed we ook ons best deden, vele partners en cliënten in jeugdhulp bleven tot aan het einde van de voorstartperiode begaan met vele vragen. Ze hebben vaak de consulent als aanspreekpunt gemist en moeten nu andere partners en wegen zoeken. Hoe goed we ook hebben ingezet op informeren en communicatie ten aanzien van de sectoren in de integrale jeugdhulp en sleutelfiguren, het begrijpen van het concept integrale jeugdhulp bleek al een hele opdracht, laat staan de operationalisering die er in een tweede fase op volgde. De voorstart is intussen afgerond en de integrale jeugdhulp is in heel Vlaanderen van start gegaan. Iedereen is zoekende, maar ook sterk geëngageerd en met veel goede wil. Dat was alvast onze ervaring.

Isabelle Quintens, regioverantwoordelijke regio Oost-Vlaanderen

DE CIJFERS VAN DE VOORSTART

De voorstart van de integrale jeugdhulp in Oost-Vlaanderen op 16 september 2013 heeft grote gevolgen voor Jongerenwelzijn. Zo stopt de werking van de Comités voor Bijzondere Jeugdzorg (CBJ) en de bemiddelingscommissies. Daarnaast worden een intersectorale toegangspoort en de Ondersteuningscentra Jeugdzorg opgericht.

De voorstartperiode loopt van 16 september 2013 tot en met 28 februari 2014. De cijfers in dit gedeelte slaan op deze volledige periode.

De Ondersteuningscentra Jeugdzorg

In de voorstartperiode zijn er in totaal 458 aanmeldingen bij het OCJ. Het merendeel gebeurt door het openbaar ministerie maar er zijn ook heel wat aanmeldingen door de cliënten zelf of door jeugdhulpaanbieders, al dan niet binnen het toepassingsgebied van de integrale jeugdhulp. Een aanmelding bij het OCJ leidt in de meeste gevallen tot vraagverheldering of tot case-onderzoek.

Jeugdhulpaanbieders kunnen ook terecht bij het OCJ met een consultvraag. Deze consultfunctie is erop gericht om te informeren over de werking van het OCJ, om de verontusting helder te krijgen en om na te gaan welke stappen er nog gezet kunnen worden alvorens een aanmelding te doen. Tijdens de voorstart zijn er 161 consultvragen. Het merendeel (meer dan 70%) omvat de bespreking van een concreet dossier.

De intersectorale toegangspoort

In de voorstartperiode verwerkt de intersectorale toegangspoort in Oost-Vlaanderen 1.350 aanmeldingen. Het overgrote deel gebeurt via INSISTO. De aanmeldingen doorlopen meestal de gewone procedure voor indicatiestelling en toewijzing. Voor 75 aanmeldingen wordt een beroep gedaan op de versnelde procedure (VIST). 301 aanvraagdOCUMENTEN bevatten een vraag naar niet-rechtstreeks toegankelijke ondersteuning voor minderjarigen met een handicap.

Op 28 februari 2014 loopt de voorstartperiode af. Het eindrapport geeft zowel een cijfermatige als een kwalitatieve analyse van de werking van de verschillende

nieuwe structuren, zoals de gemandateerde voorzieningen en de intersectorale toegangspoort. Het bevat ook een aantal toekomstgerichte aanbevelingen die zullen worden omgezet in concrete verbeteracties voor de toekomst. Het rapport is te vinden op de website van Jongerenwelzijn via de link: jongerenwelzijn.be/assets/docs/nieuws/2014/3/20140320_eindrapport_voorstartfaseIHOvl.pdf.

De start van de intersectorale toegangspoort

De start van de intersectorale toegangspoort viel voor ons niet in september, maar reeds in het voorjaar van 2013; bij de eerste vergaderingen door de regio- en transitie-manager in Gent. De officiële start op 16 september was vooral de dag dat het allemaal daadwerkelijk begon en we onze vorige functie mochten loslaten. Niets had ons kunnen voorbereiden op de chaos van de eerste weken, en toch waren die eerste vergaderingen cruciaal. Iedereen leerde mekaar kennen, er werd een groepsgeest gesmeed en er waren directe contacten met onze collega's van de administratie die ondersteuning boden.

De eerste weken waren memorabel, want ondanks de vele jaren praten over integrale jeugdhulp, was het één grote gezamenlijke zoektocht in een storm van telefoons, e-mails en gesprekken. De integrale jeugdhulp als één grote puzzel waarbij iedereen andere stukjes had en sommige stukjes nog gemaakt moesten worden. De toegangspoort was daar een deeltje van. Wat hielp, waren de korte en vlotte communicatielijnen binnen de organisatie en de sfeer van "alle begin is moeilijk en we zoeken het samen wel uit", zowel binnen de administraties (VAPH, Jongerenwelzijn, Kind en Gezin) als bij de brede instap. Binnen de toegangspoort was het ook een grote uitdaging om het werk praktisch te orga-

niseren, aangezien er geen routine was om op terug te vallen. Werkelijk alles moest worden afgesproken, aangezien het een spiksplinternieuwe dienst betrof.

Naarmate de voorstart vorderde, kristalliseerden de lijnen zich meer en werd duidelijker hoe de procesgang vertaald kon worden naar de realiteit. Het werk verliep efficiënter en er ontstonden nieuwe routines binnen en buiten de toegangspoort. Het was een periode van lange werkdagen en de nodige adrenaline, maar ook uitdagend omwille van de pioniersrol die er aan vast hing. Nu de maanden vorderen, is er meer duidelijkheid, maar komt er ook wat meer vermoeidheid, frustratie bij ongemakken die blijven duren en het besef dat er nog veel te leren en te doen valt. Het is vooral de zaak om het perspectief van de ander steeds vast te houden, met het belang van de cliënt voor ogen en zonder in de 'wij versus zij'-valkuil te trappen. Het resultaat? Dat zullen we pas binnen een aantal jaar kunnen aanschouwen, maar iedereen werkt eraan...

Stijn Beirens, psycholoog indicatiestelling bij de intersectorale toegangspoort Oost-Vlaanderen

HET EXPERIMENTEEL MODULAIR KADER

Het experimenteel modulair kader (EMK) wijzigt de manier waarop de private voorzieningen van Jongerenwelzijn worden erkend en gesubsidieerd. De opdeling in erkenningscategorieën wordt ontokerd en omgezet naar een flexibele organisatievorm met een gemoduleerd aanbod. Dat wordt het kader voor vraaggerichte hulpverlening en naadloze trajecten op maat van het kind. De hieraan gekoppelde overstap naar een enveloppensubsidiëring stimuleert organisaties bovendien om zich meer te profileren als sociaal ondernemer.

De opstart van het EMK op 1 januari 2013 met 63 organisaties, goed voor 74% van de capaciteit, bewijst het sterke draagvlak in de sector. Door deze instap, en het hieraan gekoppelde uitbreidingsbeleid, kunnen daarenboven 109 jongeren meer begeleid worden.

2013 staat in het teken van een uitgebreide opvolging, evaluatie en bijsturing van de verschillende aspecten van het EMK, in samenspraak met alle betrokken partijen. De eerste bevindingen komen aan bod tijdens de reflectiedag van 25 november 2013. Hierbij gaat het over:

- > het transitieproces van de voorzieningen om zich te organiseren op een efficiënte interne regie en af te stemmen met de verwijzende instanties;
- > de goede praktijken van het in de praktijk brengen van kansen die het modulair werken biedt;
- > de focus op contextbegeleiding als uitgangspunt van de hulpverlening.

Sinds de opstart van het EMK gebruiken negen organisaties ook de mogelijkheid om concreet in te zetten op innovatieve projecten, met een grote verscheidenheid aan zowel inhoudelijke thema's als inzet van capaciteit.

Op uitdrukkelijke vraag van de sector komt er een tweede vrijwillig instapmoment in het EMK. 32 organisaties dienen in de tweede helft van 2013 een aanvraag in. Daardoor is op 1 januari 2014 maar liefst 95% van de capaciteit erkend binnen het modulair kader. In dezelfde beweging wordt - in nauwe samenwerking met de sector - een afgestemd model ontwikkeld om ook de onthaal-, oriëntatie- en observatiecentra (OOOC) en de Centra voor Integrale Gezinszorg (CIG) de mogelijkheid te bieden om in te stappen. Dat leidt ertoe dat vanaf 2014 ook alle OOOC en CIG, met hun volledige capaciteit, erkend worden in dit modulair kader.

De continue koppeling van de evaluatie van het modulair werken in het EMK met de processen van de integrale jeugdhulp zorgt tenslotte voor een kwalitatief en zorgzaam op elkaar afgestemd, nieuw hulpverleningslandschap.

De instap in het experimenteel modulair kader

'de korf vzw' is op 1 januari 2013 ingestapt in het EMK-model van Jongerenwelzijn. Het proces van een vrij traditioneel erkende organisatie voor bijzondere jeugdzorg (o.a. begeleidingstehuis, dagcentrum en thuisbegeleidingsdienst) naar een multifunctionele organisatie met een aanbod van 200 modules is geen sinecure! Wel moet gezegd dat 'de korf vzw' in 2011 reeds instapte in het MFC-proefproject (MFC 'de kering').

In die zin word je als beleid voortdurend geconfronteerd en uitgedaagd om goede keuzes te maken. Welk organisatie-model enten we op dit nieuwe aanbod? Op welke wijze installeren we module-aanbod en regiefuncties? Evolueren we verder naar 'integrale begeleiders' of houden we vast aan een specifieke afbakening van expertises van medewerkers?

Vanuit de klassieke organisatiestrategie stelden we ons de vraag welk organisatiemodel hierop het beste antwoord kon bieden. In die zin werd het vroegere organogram grondig gewijzigd en verfijnd. Zo zijn er de inzet van een teamcoördinatie met een duidelijke lijnfunctie naar medewerkers en afdelingen, een staf-functie voor zorgcoördinatoren (IRC's) die cross-lateraal ingezet worden op de organisatie, de keuze voor integrale begeleiders met modulaire inzet context/ verblijf/ dagbegeleiding in groep op afdelingsniveau, de installatie van expertisegroepen enz.

Na ruim 1 jaar werken binnen dit EMK-model kunnen we een tussentijdse balans opmaken. Laten we vooral eerst stellen dat het model op zich heel wat mogelijkheden biedt, zowel op niveau van de cliënt (cliëntsysteem) als voor de medewerkers en organisatie.

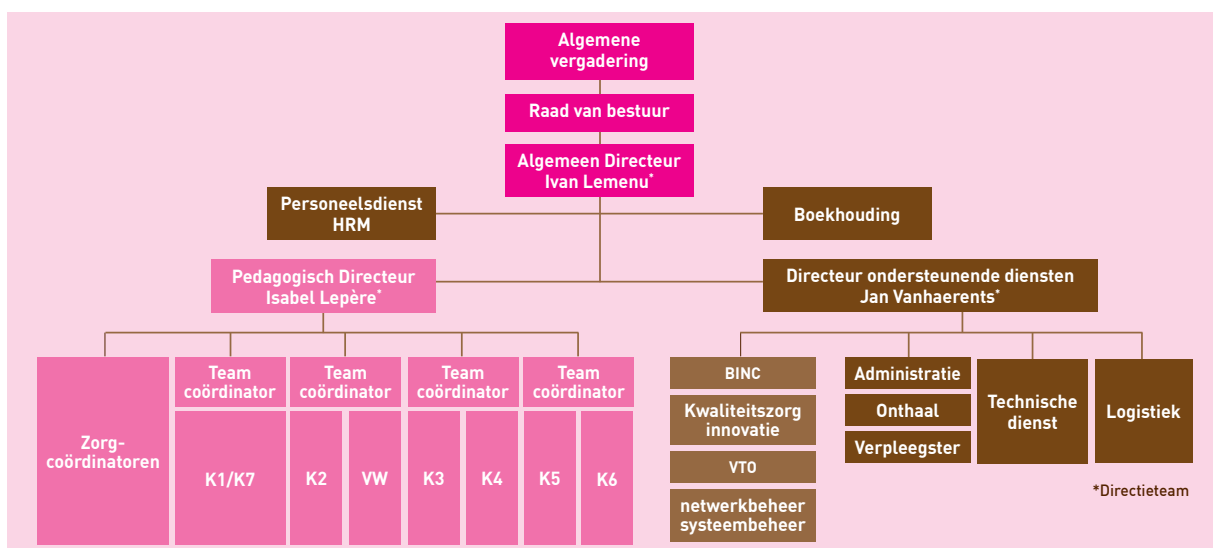
Als positieve elementen halen we aan: het letterlijk centraal kunnen stellen van de initiële cliëntvraag, vertrekkende vanuit een voortdurend veranderende

hulpvraag; begeleiders voelen zich meer betrokken bij het hulpverleningsproces; medewerkers vertrekken meer vanuit een gedeelde zorg; de keuze voor de inzet van integrale begeleiders maakt de job boeiender en meer uitdagend (retentiebeleid); begeleiders zetten meerdere focussen op hun kijk naar het contextverhaal; ons organisatiemodel met de keuze voor een laterale inzet van IRC's verlaat het hokjesdenken en laat toe soepeler te schakelen met behoud van zorgcoördinatie op casusniveau...

Anderzijds stoten we op een aantal valkuilen. Zoals het bewaken van het vraaggerichte, het niet verzanden in administratie (bv. registraties, extra beschikkingen), de kritische vraagstelling rond het doel van registratie... De vertaling van EMK mag ook niet vertrekken vanuit louter financiële aspecten (inhoud vertaalt men niet in cijfers). Tenslotte moet het transitieproces voor de medewerkers en organisatie worden verzorgd.

Ivan Lemenuë, de korf vzw (Kortrijk)

VERNIEUWD ORGANOGRAM 'DE KORF VZW'

PLEEGZORG

Het pleegzorgdecreet van 20 juni 2012 wijzigt de sector ingrijpend. Het maakt werk van één kwaliteitsvol pleegzorgkader en financieringssysteem. De focus ligt daarbij uitdrukkelijk op alle doelgroepen (kinderen, jongeren en volwassenen) en problematieken (psychosociale problemen, handicap, psychiatrische problematiek). In iedere provincie wordt één dienst voor pleegzorg vergund, met een grote diversiteit inzake pleegzorgaanbod. Met de uitrol van het decreet Pleegzorg is de organisatie en de opvolging in één agentschap gepositioneerd, met name Jongerenwelzijn.

In 2013 vindt - in ruim overleg met de betrokken administraties, koepelorganisaties, diensten en vertegenwoordigers van pleegzorgers en ouders - de voorbereiding plaats voor de uitvoering van het decreet. Bijzondere aandacht gaat naar de diensten voor pleegzorg (o.a. de modules, de opdrachten, de vergunning, toezicht en subsidiëring), de pleegzorgers (screening en attestering, vergoeding van de pleeggezinnen) en de partnerorganisatie. Dat leidt tot het uitvoeringsbesluit van de Vlaamse Regering van 8 november 2013.

In de zomer van 2013 wordt een oproep gelanceerd in functie van de vergunning van de nieuwe diensten voor pleegzorg. Dat leidt tot de vergunning van vijf provinciale diensten. In het verlengde daarvan wordt werk gemaakt van de oproep voor de subsidiëring van een partnerorganisatie inzake pleegzorg. Deze moet onder meer inzetten op de bekendmaking van pleegzorg en zal als structurele gesprekspartner voor de overheid optreden.

Om de transitie naar een nieuw pleegzorglandschap te ondersteunen, wordt - samen met de nieuw vergunde diensten voor pleegzorg - een communicatiestrategie ontwikkeld om alle actoren - de medewerkers van de diensten, de (pleeg)gezinnen, de pleegkinderen en pleeg-gasten - zorgzaam en gericht te informeren. Dat leidt onder meer tot een folder over het aanbod van de nieuwe diensten voor pleegzorg voor potentiële aanmelders. Tenslotte worden alle medewerkers van de diensten voor pleegzorg geïnformeerd over het decreet via een mondelinge toelichting. Dat geldt ook voor de verwijzers. ■

ONZE
WAARDEN

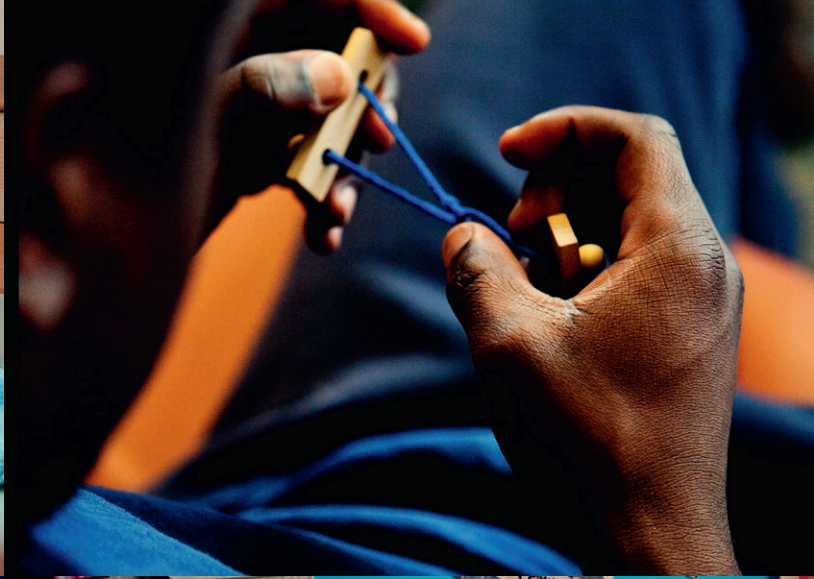
Engagement

De inzet
van iedereen
in het bijzonder

en

de betekenis van
het agentschap
als stimulator
in het algemeen.

H3
ONZE
HULP- EN
DIENST-
VERLENING

KWALITEIT

CONCEPTNOTA WERKLASTNORM

Op 27 september keurt de Vlaamse Regering de conceptnota goed over de werklastnorm voor de consulenten hulpverlening van de Ondersteuningscentra Jeugdzorg en de sociale diensten voor gerechtelijke jeugdhulp. Deze goedkeuring verankert eerdere beslissingen om 45 extra arbeidsplaatsen voor consulent-hulpverlening toe te voegen aan het personeelsplan in 2011 en 2012.

Hoewel de goedkeuring van de werklastnorm geen bijkomend financieel engagement inhoudt (en dus geen verdere uitbreiding van de personeelsaantallen), betekent het wel een belangrijke verankering van het concept, de werkwijze en de norm voor de toekomst.

De werklastnorm laat toe systematisch de werkbelasting van de consulenten te monitoren. Daarbij wordt normatief te werk gegaan: er worden concrete verwachtingen gesteld voor de consulenten over het aantal cliëntcontacten, het aantal huisbezoeken, de procedure voor het evalueren van de hulpverlening enz. De werklastmeting kan worden beschouwd als een minimale kwaliteitsstandaard voor de dienstverlening. Zo leert de toepassing van het werkbelastinginstrument dat een consulent-hulpverlening in staat moet zijn tot de kwalitatieve behandeling van 60 dossiers op jaarbasis.

ELEKTRONISCH KLACHTENREGISTER

Het agressiebeleid van de afdeling Preventie- en verwijzersbeleid krijgt verder vorm in 2013. Een belangrijk aspect daarin is de melding van incidenten met grensoverschrijdend gedrag door personen extern aan de eigen organisatie. Dat kunnen cliënten zijn, maar ook professio-

nelen die zich bv. verbaal agressief opstellen. Een dergelijk register is verplicht en de monitoring helpt het agentschap bij het verder uitwerken van een beleid inzake agressie.

Het klachtenregister voor deze meldingen is gedigitaliseerd in 2013. Dat verlaagt de drempel voor het melden van een incident. Daarbij wordt onmiddellijk de mogelijkheid geboden om bijkomende (psychologische) ondersteuning aan te vragen. Dat kan een gesprek met de leidinggevende zijn of de inschakeling van een externe dienst met een specialisatie in psychologische ondersteuning na traumatische ervaringen.

Het klachtenregister is te vinden via de link surveygizmo.com/s3/1313841/Klachtenregister-Jongerenwelzijn.

DIGITALISERING

Zoals het decreet Integrale jeugdhulp voorziet, heeft Jongerenwelzijn een elektronisch dossier voor aangeelde minderjarigen gemaakt. Dat vat het traject in de jeugdhulpverlening en de proceslijn van aanmelding tot realisatie maximaal.

Er zijn twee informatiesystemen tot stand gebracht waarbij de jeugdhulpaanbieders digitaal kunnen aanmelden: INSISTO bij de intersectorale toegangspoort en het M-DOC bij de gemandateerde voorzieningen (Ondersteuningscentra Jeugdzorg en Vertrouwenscentra Kindermishandeling). In de voorstartregio is FAUNUS beschikbaar voor de wachtlijstbeheerders van de niet-rechtstreeks toegankelijke jeugdhulpaanbieders.

Om de privacy van de minderjarige – over wie gegevens worden opgeslagen – te vrijwaren, wordt het toegangsbeheer van beide systemen verzekerd via de dienstenintegrator eHealth: geen enkele persoon krijgt toegang tot

een individueel dossier zonder voorafgaande registratie door een lokale beheerder van de eigen voorziening én identificatie via de elektronische identiteitskaart. Iedere raadpleging of bewerking in een elektronisch dossier wordt daarenboven gelogd.

Van bij de start van de ontwikkeling van INSISTO is de integratie voorzien met de reeds bestaande ICT-architecturen bij de verschillende jeugdhulpaanbieders: DOMINO bij Jongerenwelzijn, MIRAGE bij Kind en Gezin, LARS bij de CLB's, EPD bij de CGG... Daarbij gaat bijzondere aandacht naar de gebruiksvriendelijkheid van de ICT. Deze integratie is nog niet concreet gerealiseerd maar de bouwstenen ervoor zijn wel gelegd, zoals voorzien in het ontwerpdecreet Gegevensdeling. In afwachting van de integratie, bieden zowel INSISTO als M-doc de mogelijkheid om vanaf nul nieuwe aanmeldingen aan te maken.

Het M-doc is voor de Ondersteuningscentra Jeugdzorg geïntegreerd in de al bestaande ICT-architectuur van DOMINO en voor de Vertrouwenscentra Kindermishandeling in het e-VK.

EXPERTISEPLATFORM JEUGDZORG

Vanuit de vaststelling in 2012 dat het Expertiseplatform Jeugdzorg een meer actieve rol moet spelen in het vertalen van onderzoeksresultaten naar bruikbare handvaten voor de sector, zoekt het expertiseplatform naar methodieken om deze verwachting vorm te geven.

Zo worden de kritische succesfactoren van lerende netwerken in kaart gebracht, met de bedoeling om in 2014 via deze methodiek specifieke thema's te introduceren in de verschillende provincies.

Het expertiseplatform volgt het beschrijvend en praktijkgericht effectonderzoek naar kortdurende thuisbegeleiding

verder op. Daarbij wordt het beschrijvende deel vrijgegeven en het effectonderzoek toegelicht. De resultaten hiervan worden gecommuniceerd in 2014 en gebruikt in een ruimer debat over contextbegeleiding binnen de integrale jeugdhulp.

Op 1 september 2013 start in opdracht van het expertiseplatform een onderzoek naar praktijkinitiatieven inzake de doorstroom van jonge kinderen naar pleegzorg in Limburg. Het onderzoek wordt uitgevoerd door de VUB en zal zes maanden duren.

UITVOERINGSBESLUIT KWALITEITSDECREET

Na de inhoudelijke uitwerking en conceptualisering van het sectorale uitvoeringsbesluit bij het kwaliteitsdecreet van de gezondheids- en welzijnsvoorzieningen, wordt in 2013 werk gemaakt van de legistische vertaling ervan in een regelgevend kader. Organisaties krijgen meer verantwoordelijkheid en de klemtoon komt te liggen op de gebruikers-, medewerkers- en samenlevingsresultaten. Organisaties zullen zichzelf evalueren binnen een duidelijk kader en vergelijken zich met andere organisaties als basis voor het formuleren van verbeteracties.

In het uitvoeringsbesluit staat expliciet, na afstemming met de andere welzijnssectoren, dat de organisatie in haar kwaliteitsbeleid specifiek aandacht heeft voor gelijke kansen op vlak van toegankelijkheid, diversiteit en non-discriminatie en voor goed bestuur. In het bijzonder gaat het over de diversiteit in samenstelling, de deskundigheid, de opdrachten en de verantwoordelijkheden van de bestuursorganen.

Binnen dit traject wordt als bijkomende erkenningsvoorwaarde opgelegd dat organisaties over een geschreven referentiekader voor grensoverschrijdend gedrag ten

aanzien van de gebruikers moeten beschikken. Begin 2014 wordt het uitvoeringsbesluit definitief goedgekeurd en vinden communicatiemomenten voor de sector plaats. Samen met de koepelorganisaties wordt gewerkt aan ondersteunende initiatieven voor de implementatie van het besluit.

PARTICIPATIE

FILM 'HET LEVEN IN DE GEMEENSCHAPSINSTELLING'

Jongerenwelzijn krijgt regelmatig vragen over de realiteit binnen de muren van een gemeenschapsinstelling. Deze vragen komen in de eerste plaats van directe betrokkenen, bv. de ouders van een jongere die geplaatst is in een gemeenschapsinstelling, maar ook van het grote publiek en de pers.

Om tegemoet te komen aan deze weerkerende vraag en vooral om heel wat vooroordelen en misverstanden uit de wereld te helpen, heeft de afdeling Gemeenschapsinstellingen een film gemaakt over het leven in de gemeenschapsinstellingen. Daarbij wordt een blik achter de muren van de instelling geworpen en komen personeelsleden én jongeren aan het woord.

De film toont het leven in een gemeenschapsinstelling, van bij aankomst van een jongere tot aan het vertrek. Zo kennen de instellingen een duidelijke en vaste dagindeling met onderwijs, begeleiding, sport, ontspanning... De jongere doorloopt verschillende fasen tijdens zijn verblijf, waarbij bewegingsvrijheid en persoonlijke verantwoordelijkheid in grote mate hand in hand gaan. Ook is er sprake van een intens multidisciplinair overleg om voor elke jongere een traject op maat uit te stippelen.

Daarbij tonen de gemeenschapsinstellingen ook aan dat ze geen wereldvreemd en geïsoleerd eiland binnen de jeugdhulp zijn maar zich heel duidelijk positioneren als één van de vele schakels in een hulptraject. Het overleg beperkt zich dus niet tot de instelling maar overstijgt de muren letterlijk en figuurlijk door frequente contacten met jeugdrechters, private voorzieningen en andere jeugdhulpaanbieders. De film over de gemeenschapsinstelling is te vinden op de website van Jongerenwelzijn via de link jongerenwelzijn.be/jeugdhulp/publieke-jeugdinstellingen/gemeenschapsinstellingen. De film is verder ook terug te vinden op Vimeo in meerdere talen via de link vimeo.com/jongerenwelzijn

VERMAATSCHAPPELIJING VAN DE ZORG

Vermaatschappelijking van de zorg is een actueel thema dat in beleidsdocumenten sectoroverschrijdend de nodige aandacht krijgt. Ook Jongerenwelzijn werkt op verschillende niveaus op dit terrein. Zo zijn er de focus op cliëntbegeleiding in de hulpverlening van organisaties voor bijzondere jeugdzorg, het proefproject positieve heroriëntering dat resoluut vertrekt van de krachten en verantwoordelijkheden van de gezinnen en hun context en de pleegzorg waarbij natuurlijke personen kinderen opvangen die, al dan niet tijdelijk, niet bij hun biologische ouders kunnen wonen. Stuk voor stuk voorbeelden van de vermaatschappelijking van de zorg, met een directe impact op de particuliere hulpverleningssituatie.

Daarnaast zet Jongerenwelzijn ook structureel in op de vermaatschappelijking van de zorg door deze sterker in de maatschappij in te bedden. Het nieuwe kwaliteitsconcept houdt expliciet rekening met de wijze waarop de samenleving naar de jeugdhulpverlening kijkt.

Overleg tussen voorzieningen van Jongerenwelzijn met cultuuractoren leidt tot regionale samenwerkingen, waarvan een aantal praktijkvoorbeelden op de Dag van de Jeugdzorg worden voorgesteld. Ook met Natuur en Bos is een samenwerking opgezet die ertoe leidt dat minderjarigen uit de jeugdzorg in contact komen met de natuur en met medewerkers van dat agentschap, en zo buiten de muren van de hulpverlening treden.

SAMENWERKING

HET ONDERWIJS IN DE GEMEENSCHAPSINSTELLINGEN

Werken aan een kwalificatie

De samenwerking met de school en het CLB is onontbeerlijk als gemeenschapsinstelling, om bij te dragen aan en leerlingen te ondersteunen bij het behalen van een getuigschrift. Want aangezien het onderwijs binnen de gemeenschapsinstellingen en het gesloten federaal centrum De Grubbe beschouwd wordt als huisonderwijs, zijn de instellingen niet gemachtigd om zelf een diploma af te leveren.

Om na te gaan hoe scholen deze samenwerking ervaren, vindt in 2013 een bevraging plaats. Het schools functioneren van de leerling vóór de plaatsing in de gemeenschapsinstelling, de eerste contacten tussen en kennisgeving van de school met de gemeenschapsinstelling, de samenwerking tijdens het verblijf van de jongere en de voorbereiding van de terugkeer van de leerling op school komen daarbij aan bod. Adviezen van de scholen om de samenwerking te verbeteren, gaan vooral over communicatie en transparantie: samen overleg plegen, duidelijke afspraken maken en de terugkeer van de jongere op school met de nodige zorg omringen.

Op basis van de resultaten wordt samen met de onderwijskoepels gewerkt rond de kwaliteit van alle inspanningen om iedere leerling een passend onderwijsaanbod aan te bieden.

Overeenstemming met de Vlaamse eindtermen en ontwikkelingsdoelen

Samenwerking vraagt eenzelfde taal, in dit geval over eindtermen en ontwikkelingsdoelen - vakspecifiek of vakoverschrijdend -, leerplannen, onderwijsvormen, studierichtingen, types, opleidingsvormen, onthaalklassen, projecten... Een traject met de pedagogische begeleidingsdiensten van het gemeenschapsonderwijs en het katholiek onderwijs maakt de leerkrachten in de instellingen hiermee vertrouwd. Doel is de Vlaamse vakoverschrijdende eindtermen ook te gebruiken als referentiekader voor de onderwijsactiviteiten binnen de gemeenschapsinstellingen en het gesloten federaal centrum De Grubbe. Zo is het referentiekader zowel een communicatiemiddel naar scholen als een spiegel ter inspiratie.

Communiceren en terugkoppelen vraagt om planning en opvolging. De onderwijsteams binnen de gemeenschapsinstellingen en het gesloten federaal centrum De Grubbe ontwikkelen een instrument om de leerkrachten houvast te bieden bij het opstellen van een onderwijs-handelingsplan en dat de leerling een beeld schetst van de onderwijsdoelen die hij al dan niet verworven heeft. Hiertoe vertrekken de leerkrachten van de bestaande leerplannen, om zo de gelijkwaardigheid en overeenstemming met de Vlaamse eindtermen en ontwikkelingsdoelen te waarborgen. Dat beantwoordt eveneens aan het advies van de onderwijsinspectie ter zake. ■

ONZE
WAARDEN

Sterk
aanmoedigen
van de samenwerking
tussen partners
in de hulpverlening.

Het nemen
van beslissingen
in team.

Samen bouwen
aan het welzijn
van jongeren.

A photograph of a pool table with blue felt. In the foreground, a hand holds a wooden pool cue. In the background, a man in a blue shirt stands with his hands on his hips. The scene is dimly lit with warm, yellowish light from the background.

H4 ONZE MEDE- WERKERS

Op 31 december 2013 stelt Jongerenwelzijn 1.345 personeelsleden tewerk (1.232 voltijdse eenheden). Iets meer dan 70% van de personeelsleden is statutair: vast benoemd of in statutaire proeftijd.

AANTAL PERSONEELSLEDEN NAAR STATUUT EN NIVEAU

Aantal personeelsleden		Statuut	
Niveau	Contractueel	Vast benoemd	Eindtotaal
A	16	81	97
B	314	715	1.029
C	38	76	114
D	34	71	105
Totaal	402	943	1.345

Het gros van het personeel is tewerkgesteld op niveau B (76,5%). Het zijn voornamelijk begeleiders, leerkrachten en maatschappelijk werkers in de gemeenschapsinstellingen en consulenten in de sociale diensten.

AANTAL PERSONEELSLEDEN NAAR LEEFTIJD EN GESLACHT

Leeftijdsklasse	Vrouw	Man	Eindtotaal
<=24	67	26	93
25-29	223	72	295
30-34	171	84	255
35-39	122	62	184
40-44	59	59	118
45-49	61	44	105
50-54	63	53	116
55-59	70	71	141
>=60	18	20	38
Totaal	854	491	1.345

Het aandeel vrouwelijke werknemers bedraagt 63,5%. Daarenboven is bijna 48% van het personeel jonger dan 35 jaar.

EVOLUTIE AANTAL PERSONEELSLEDEN NAAR AFDELING EN INDELING HOOFDBESTUUR - BUITENDIENST

Entiteit	Afdeling	Totaal 2012	Totaal 2013
Buitendiensten	Afdeling Gemeenschapsinstellingen	631	656
	Afdeling Preventie- en verwijzersbeleid	586	591
	Afdeling Intersectorale toegangspoort		23
Centrale administratie	Diensten van de administrateur-generaal	17	18
	Afdeling Algemene diensten	17	15
	Afdeling Gemeenschapsinstellingen	9	10
	Afdeling Preventie- en verwijzersbeleid	8	8
	Afdeling Voorzieningenbeleid	22	21
	Afdeling Intersectorale toegangspoort		3
Totaal		1.290	1.345

Het merendeel van het personeel werkt in de buitendiensten van de afdeling Preventie- en verwijzersbeleid en van de afdeling Gemeenschapsinstellingen. Zij staan in voor de rechtstreekse hulp- en dienstverlening aan cliënten. Het personeelsbestand van Jongerenwelzijn stijgt in 2013 met 55 eenheden in vergelijking met 2012. De stijging is onder meer toe te schrijven aan de oprichting van de nieuwe afdeling Intersectorale toegangspoort.

DE PERSONEELSMIGRATIE MET HET OOG OP DE INTEGRALE JEUGDHULP

In 2013 komt de voorbereiding van de start van integrale jeugdhulp in een stroomversnelling. Ook rond personeelsmigratie staat heel wat te gebeuren. De integrale jeugdhulp betekent namelijk dat de werking van de Comités voor Bijzondere Jeugdzorg stopt en dat twee nieuwe organisaties van start gaan in de schoot van Jongerenwelzijn: de Ondersteuningscentra Jeugdzorg en de intersectorale toegangspoort. Concreet betekent dit dat honderden consultants moeten kiezen waar zij na 1 maart 2014 willen werken.

Om een weloverwogen keuze mogelijk te maken, kunnen de betrokken personeelsleden eind 2012 twee instapdagen en regionale infosessies bijwonen over de nieuwe opdrachten en de modaliteiten van de migratiebeweging. Daarna wordt hen gevraagd om een keuze te maken.

In het voorjaar van 2013 volgt de verwerking van de resultaten en de communicatie naar alle betrokkenen. Voor de overgrote meerderheid sluit het resultaat aan bij hun individuele keuze. Voor slechts een tiental personeelsleden kan men niet ingaan op hun keuze. Voor hen wordt samen met de leidinggevende en het HR-team nagegaan welke mogelijkheden er nog zijn.

Door de uitstroom van personeelsleden in 2014 neemt het aandeel toe van personeelsleden die aansluiting vinden op hun vrijwillige keuze. Respectievelijk 95% van de administratief medewerkers en 91% van de consultants-hulpverlening krijgt bij de finale toewijzing zijn eerste keuze.

In 2013 wordt verder beslist om per intersectorale toegangspoort een regiocoördinator aan te duiden. De aanwervingsprocedure hiertoe eindigt in het najaar.

DIVERSITEIT: STREEFNORM VAN 4% IS BEHAALD

In 2013 gaat een proefproject van start waarbij de telling van personen met een migratieachtergrond niet meer gebeurt via vrijwillige registratie maar door middel van een anonieme en geautomatiseerde telling via het rijksregisternummer. Aan de hand van deze telling haalt Jongerenwelzijn voor het eerst het streefcijfer van 4% voor de personeelsleden met een migratieachtergrond, namelijk 4,1%. Wat betreft het aandeel personen met een arbeids handicap, is er een stabilisatie (van 3,8% naar 3,7%). Hiervoor bedraagt het streefcijfer 4,5% tegen 2015.

Moeilijke budgettaire omstandigheden kunnen het diversiteitsbeleid onder druk zetten. Personen uit de kansengroepen zijn immers bijzonder kwetsbaar. Net dan is het belangrijk om een voorbeeldrol op te nemen door gelijke kansen en diversiteit hoog op de agenda te houden zodat de inspanningen uit het verleden niet verloren gaan. Daarom houdt Jongerenwelzijn vast aan zijn entiteitspecifiek streefcijfer van 4,5% voor personen met een arbeids handicap in niet-rechtstreeks hulpverlenende functies tegen 2015. Het agentschap onderneemt gerichte acties om de instroom van kansengroepen te behouden en zelfs te vergroten.

LOOPBAANELIXIR

TRAJECT B2-LEIDINGGEVENDEN

Een dertigtal B2-teamverantwoordelijken van de gemeenschapsinstellingen volgt in 2013 een opleidingstraject dat loopt over meer dan een jaar en bestaat uit een driedaagse opleiding, een leergesprek, individuele coaching-gesprekken, het opstellen van een individueel ontwikkelingsplan en de integratie van het leidinggeven in de PLOEG-cyclus.

Toen ik mijn functie als B2 aanvatte, bleek al vlug dat dit geen evidente job was om zomaar even in het dagelijkse werk in te passen. Als beginnend en onzeker teamverantwoordelijke, maar met hoge verwachtingen, nam ik deel aan de theoretische opleiding. Al vlug bleek dat ik praktijkervaring miste om alles goed te kunnen begrijpen en in praktijk om te zetten. Toen ik mijn coach Annelore toegewezen kreeg, was ik dan ook erg enthousiast.

Door de individuele sessies met Annelore konden concrete situaties besproken worden en groeide ik in mijn positie als B2. Met een luisterend oor maar ook een kritische blik op mijn manier van leiding geven, liet mijn coach me stilstaan bij mezelf. Positieve punten werden bekrachtigd en pijnpunten uitvoerig besproken om van daaruit tips te krijgen om het anders en beter aan te pakken.

Na drie individuele sessies zat het werk van Annelore er op. Met een rugzak vol goede tips en een beginnende dosis zelfvertrouwen, probeerde ik alles in praktijk om te zetten samen met mijn campusverantwoordelijke.

Nu, na dit traject, slaag ik erin om veel van de gekregen tips effectief te gebruiken en kan ik alleen maar zeggen dat ik als teamverantwoordelijke sterker in mijn schoenen sta.

Hannelore Kindt, teamverantwoordelijke campus Beernem.

PERSENEELSPEILING 2012

Om de twee jaar neemt Jongerenwelzijn deel aan de Personeelspeiling om, op een snelle en efficiënte manier, een degelijke indicatie te krijgen over de evolutie van de werknemerstevredenheid. Elk personeelslid wordt bevroegd over zijn ervaringen inzake werk(inhoud), loopbaan en loon; leiding en mate van inspraak; waarden en betrokkenheid.

De responsgraad bedraagt deze keer 58%. De algemene tevredenheid haalt een mooie score van 4,3 op 5. Liefst 80% van de personeelsleden werkt bij Jongerenwelzijn omwille van zijn arbeidsinhoud en voelt zich goed in zijn job. Ze hechten eveneens veel belang aan de verschillende waarden van het agentschap, in het bijzonder aan integriteit en openheid binnen de organisatie zelf.

Uit de peiling blijkt dat de initiatieven op het vlak van loopbaanontwikkeling en het kwalitatief leidinggeven moeten worden versterkt. Verder is er vraag naar meer interne mobiliteit (zowel horizontaal als verticaal) en opleiding. Ook de wijze en organisatie van selecties moet meer aandacht krijgen. Op heel wat gebieden is er evenwel een verbetering merkbaar in vergelijking met de resultaten van 2010.

De resultaten van de peiling worden verwerkt in het HRM-plan voor 2013 en 2014.

VORMINGEN

Life Space Crisis Intervention (LSCI)

Net zoals iedereen binnen de gemeenschapsinstellingen, volgde ik de vijfdaagse Life Space Crisis Intervention-cursus. Ik leerde de theorie en verdiepte me in de uitgewerkte methodiek. LSCI reikt je duidelijke handvaten aan om te praten met jongeren in conflict- en crisissituaties. Ik leerde meer tijd uit te trekken bij een conflict om actief te luisteren naar wat jongeren me vertellen en ook stil te staan bij hun gevoelens en gedachten, om van daaruit op zoek te gaan naar mogelijke alternatieve gedragingen en zelfcontrole.

Deze vaardigheden kan je in de dagelijkse werking van een leefgroep goed gebruiken. Het is een respectvolle manier van omgaan met jongeren waarbij je situaties door hun ogen probeert te bekijken. LSCI houdt voor mij dus meer in dan enkel conflicten bespreken. Je leert de jongeren en hun leefwereld kennen en begrijpen. Dit is belangrijk binnen onze instelling, waar observatie een grote rol speelt.

In het gesloten federaal centrum De Grubbe zijn we hier dan ook meteen mee aan de slag gegaan. Samen met een opvoedster en leerkracht zetel ik in de stuurgroep LSCI. Wij houden met deze groep de

methodiek levend aan de hand van maandelijks sessies. Directie, psychosociale dienst, leerkrachten en opvoeders; alle personeelsleden van onze instelling zijn aanwezig bij deze vergaderingen zodat we op een multidisciplinaire manier bijleren van elkaar.

Momenteel zijn we druk bezig met de implementatie van dit alles in de werking van De Grubbe. Samen met enkele andere personeelsleden krijg ik hiervoor een extra opleiding tot coach. Zo kunnen we de verschillende teams ondersteunen in het gebruik van LSCI op de werkvloer. Een hele uitdaging, die we graag aangaan omdat we geloven in de doeltreffendheid van LSCI.

Senne Willems, opvoeder gesloten federaal centrum De Grubbe

VORMING SOS EN OPLOSSINGS-GERICHT WERKEN

In 2012 zijn het oplossingsgericht en krachtgericht werken als overkoepelende pijler en Signalen van Veiligheid (SOS) en Signalen van Welzijn (SOW) als methodiek geïntroduceerd in de werking van de afdeling Preventie- en verwijzersbeleid. Daartoe is een vormings- en implementatieplan uitgewerkt waarop in 2013 wordt verder gebouwd.

Alle consulenten-hulpverleners kunnen een vijfdaagse basisopleiding volgen. Deze basisvorming wordt daarboven regelmatig herhaald voor nieuwe personeelsleden. Daarnaast is er zeswekelijks een intervisie voor de leden van het multidisciplinair team.

De regionale teams krijgen in 2013 de opdracht om tegen het einde van het jaar een eerste verankering van deze pijler en methodiek in de hulpverleningsprocessen te realiseren. Daarbij kunnen ze een beroep doen op een externe supervisor voor begeleiding. Eind 2013 is de eerste regionale verankering een feit. Ook op centraal niveau zit men niet stil. Zo wordt DOMINO, het cliëntopvolgingssysteem van de afdeling, aangepast volgens de principes van het oplossingsgericht werken en SOS/SOW. ■

ONZE
WAARDEN

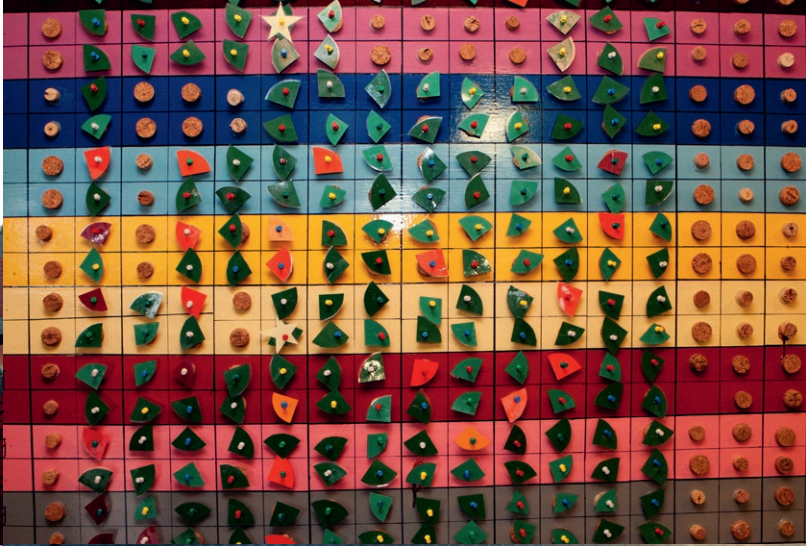
Verbindend

We hechten
veel belang aan
de leefomgeving,
indien mogelijk
aan het herstellen
ervan.

De aandacht
voor het sociale
netwerk.

H5
ONZE
ORGANISATIE

NIEUW: DE AFDELING INTER-SECTORALE TOEGANGSPOORT

Het decreet Integrale jeugdhulp heeft een grote impact op de samenstelling van Jongerenwelzijn. De Vlaamse Regering beslist immers om de organisatie van de intersectorale toegangspoort, die de toegang tot alle niet-rechtstreeks toegankelijke jeugdhulp realiseert, onder te brengen in het agentschap. Daartoe wordt een nieuwe afdeling opgericht met aan het hoofd een algemeen directeur.

Op 1 februari 2013 start de afdeling met de voorbereiding van de opstart van de toegangspoort. Na de parlementaire stemming van het decreet in juli 2013, start Oost-Vlaanderen als voorstartregio op 16 september 2013. De eerste regionale werking van de toegangspoort is een feit. Daarnaast lopen de verdere voorbereidingen voor de doorstart van de intersectorale toegangspoort in de andere regio's.

Thematisch krijgt de afdeling naast de toegangspoort nog twee bijkomende opdrachten: de erkenning en financiering van de multidisciplinaire teams en de organisatie van de crisisjeugdhulp in Vlaanderen.

HET GROENBOEK STAATSHERVORMING

In 2013 maakt Jongerenwelzijn op vraag van de minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin een bijdrage voor het groenboek ter voorbereiding van de staatshervorming. Op 1 juli 2014 worden de wetgevende bevoegdheid over het jeugdsanctierecht en het beheer van de gesloten federale centra in Everberg en Tongeren, namelijk Vlaamse bevoegdheden.

Jongerenwelzijn consulteert verschillende stakeholders en formuleert op basis van hun input een aantal scenario's voor de inkanteling van het jeugdsanctierecht in de Vlaamse overheid. Tegelijk wordt een nieuwe beleidsvisie over jeugdsanctierecht uitgewerkt. Het groenboek wordt in september 2013 overgemaakt aan het Vlaams Parlement.

HET ACTIEPLAN JEUGDHULP

In 2013 wordt gewerkt aan één actieplan om de jeugdhulp tegen 2020 verder te versterken aan de hand van dertig acties. Het operationaliseert de visie van de Staten-Generaal Jeugdhulp en spoort samen met de implementatie van het decreet Integrale jeugdhulp en de vele andere ontwikkelingen in de jeugdhulp.

Het actieplan is opgesteld overheen sectoren om te groeien naar een jeugdhulp die door kinderen, jongeren en hun ouders ervaren wordt als één jeugdhulp met één gedeelde visie. Dat gaat gepaard met acties over kwaliteit, financiering en regionale programmatie. Daarnaast vraagt het actieplan een uitbreiding van het jeugdhulpaanbod zodat de wachtlijsten in de volgende legislatuur afnemen voor de meest kwetsbare groepen.

RAADGEVEND COMITÉ

Het Raadgevend Comité draagt via zijn adviezen en aanbevelingen bij tot de kwaliteit van de beleidsuitvoering en de operationele beleidsvoorbereiding van het agentschap. Vanuit zijn expertise en ervaring formuleert het adviezen over:

- > De spaargelden voor pleegkinderen;
- > Het GEWIN-decreet;
- > Het CIG-traject voor de overheveling naar Jongerenwelzijn;
- > De aanpassing van het erkennings- en subsidiëringsbesluit van de afdeling Voorzieningenbeleid (BVR 13/7/1994) rond de thema's OOC en HCA.

Naast zijn adviserende opdracht levert het Comité ook reflecties over onder meer:

- > de impact van de integrale jeugdhulp op de veranderingsprocessen binnen de Comités Voor Bijzondere Jeugdzorg en de sociale diensten voor gerechtelijke jeugdhulp, en op de opdrachten van de consultants;
- > het evaluatierapport CAP;
- > de evaluatie kortdurende thuisbegeleiding /afronding 1ste fase wetenschappelijk onderzoek;
- > het evaluatierapport inzake drugsprojecten.

De adviezen van het Raadgevend Comité zijn te vinden op de website van Jongerenwelzijn via de link jongerenwelzijn.be/over-ons/structuur/raadgevend-comite.

JO-LIJN

JO-lijn is de informatie- en klachtenlijn van Jongerenwelzijn. Ouders, jongeren, hulpverleners en anderen kunnen er terecht voor informatie en advies over de bijzondere jeugdzorg. Ook kunnen ze hun ongenoegen of klachten uiten over de werking van Jongerenwelzijn, private voorzieningen en projecten van de bijzondere jeugdbijstand.

Elke klachtendienst maakt jaarlijks zijn cijfergegevens over aan de Vlaamse ombudsdienst. Deze rapportage gebeurt sinds 2012 per beleidsdomein. De uitgebreide bijdrage van Jongerenwelzijn is terug te vinden op jongerenwelzijn.be/nieuws/2014/4/28/klachtenjaarrapport-2013.

In 2013 krijgt JO-lijn 702 meldingen, ten opzichte van 625 in 2012. Het gaat over 631 meldingen bij de informatielijn en 71 klachten.

AANTAL MELDINGEN BIJ DE JO-LIJN IN 2013

JO-lijn Luisterlijn	2013
Informatielijn JO-lijn	631
Klachtenlijn JO-lijn	71
Totaal	702

INFORMATIELIJN

In 2013 registreert JO-lijn 631 meldingen bij de informatielijn (ten opzichte van 539 in 2012). Er zijn opmerkelijk meer hulpverleningsgesprekken (280 ten opzichte van 89). Deze gesprekken zijn langdurig en de individuele problematiek staat centraal. 288 keer kan JO-lijn de melder verder helpen met advies. Het aantal informatievragen daalt van 164 naar 14. 47 meldingen kan JO-lijn via bemiddeling afhandelen. Bij twee meldingen is de aard niet gepreciseerd.

AANTAL MELDINGEN BIJ DE INFORMATIELIJN

JO-lijn Informatielijn	2012	2013
Vragen naar informatie	164	14
Vragen over hulpverleningssituaties:		
- Bemiddeling	35	47
- hulpverleningsgesprekken	89	280
- adviezen	246	288
- niet gespecificeerd	5	2
Totaal	539	631

KLACHTENLIJN

In 2013 behandelt JO-lijn 71 klachten (ten opzichte van 86 in 2012). Twintig daarvan handelen over de werking en dienstverlening van Jongerenwelzijn (2012: 46 formele klachten). 35 klachten kan JO-lijn conciliërend - informeel en in onderling overleg - afhandelen. 11 klachten gaan over private voorzieningen. Daarvan worden er zeven afgehandeld bij de voorziening zelf en bij vier geeft JO-lijn een opdracht aan Zorginspectie. Van de 20 klachten zijn er drie niet-ontvankelijk en 17 ontvankelijk. Drie klachten blijken gegrond, één klacht is betwist. Van de gegronde klachten kunnen er twee worden opgelost.

AANTAL MELDINGEN BIJ DE KLACHTENLIJN

JO-lijn Klachtenlijn	2012	2013
Formele eerstelijnsklachten	55	20
Intrekking en stopzetting van klachten ¹		5
Interne tweedelijnsklachtenbehandeling ²		4
Conciliërende klachtenbehandeling	22	35
Doorverwijzing klacht naar de (private) tweedelijnsvoorzieningen	9	7
Totaal	86	71

¹ Intrekking en stopzetting van klachten waren in 2012 onderdeel van de formele eerstelijnsklachten.

² Tweedelijnsklachtenbehandeling was in 2012 onderdeel van de doorverwijzingen.

KLACHTENBEELD 2013

Consulenten

De meldingen en klachten over verwijzers vormen met 14 formele klachten, 32 conciliërende klachtenbehandelingen en 42 bemiddelingen de grootste groep. Consulenten bekleden een centrale positie in de organisatie van de jeugdhulpverlening aan cliënten. Het is dan ook niet verwonderlijk dat de meeste meldingen en klachten handelen over communicatie in de brede zin tussen cliënten en consulenten. Bij deze meldingen worden items aangeklikt als 'niet gehoord zijn door de consulent', 'geen zicht op het hulpverleningsproces' of 'geen zicht op positie binnen het hulpverleningskader'; bij klachten wordt de ombudsnorm 'onheuse bejegening' gebruikt.

Terugkomende thema's zijn: (v)rechtscheiding, privacygevoelige informatie, beroepsgeheim, wisselen van consulent en geen zicht op de eigen positie in de hulpverlening.

JO-lijn oordeelt dat slechts drie klachten gegrond zijn. Twee klachten handelen over onduidelijkheid over de stand van zaken van het dossier, een derde gaat over privacygevoelige informatie.

Pleegzorg

Zowel bij de klachtenlijn als bij de informatielijn zijn er regelmatig vragen of klachten over de begeleiding door pleegzorgdiensten. Deze situeren zich op twee niveaus. Enerzijds voelen de biologische ouders zich 'buiten spel' gezet, voornamelijk door het gebrek aan regelmatige contacten met de gezinsbegeleider. Anderzijds hebben de pleegouders veel vragen, ongenoegens en klachten over de beperkte rol die ze toebedeeld krijgen van de federale wetgever. Voor hun plaats in en hun oordeel over de hulpverlening is te weinig actieruimte voorzien. Het grootste ongenoegen over pleegzorgdiensten is er aan het einde van de pleegsituatie, omdat pleegouders zich niet gehoord voelen in de beslissing om de terugkeer naar huis voor te bereiden of omdat de nazorg aan pleegouders uitblijft.

Kinderbijslag

Klachten over kinderbijslag gaan specifiek over de betaling van het resterende 1/3de kinderbijslag, vooral voor dossiers bij de gerechtelijke jeugdhulp. De jeugdrechter moet dan een beslissing nemen over het resterende 1/3de van de kinderbijslag. Indien dat niet gebeurt, blijft de uitbetaling uit. Het is meestal pas na een lange periode dat cliënten de weg vinden naar de JO-lijn. Om deze dossiers vooruit te helpen, is een uitspraak/beslissing van een jeugdrechter nodig. Een moeilijkheid is dat er geen uniformiteit is bij de werking van de jeugdrechtbanken.

Gemeenschapsinstellingen

Klachten over de gemeenschapsinstellingen komen van de jongeren die er verblijven. De klachten handelen over individuele situaties. Bij deze klachten merkt de JO-lijn dat de manier waarop de klacht wordt afgehandeld en de verduidelijkende gesprekken tussen de JO-lijn en de verzoeker als positief worden ervaren. Tevens blijkt de tussenkomst van de JO-lijn te helpen in het faciliteren en verruimen van de gesprekken tussen de jongere in de gemeenschapsinstelling en de medewerkers van de gemeenschapsinstellingen (begeleiders, pedagogisch directeur). ■

ONZE
WAARDEN

Streven
naar vernieuwingen
die perspectieven
openen.

Correcte
en tijdige
verantwoording
over de uitvoering
van opdrachten,
informatie
en communicatie.

A photograph of a person from behind, wearing a blue puffer jacket with a 'HARTFORD' logo, tan pants, and a colorful knit hat. They are standing next to a large, vertically-planked green door that is locked with a metal padlock. The scene is brightly lit, casting shadows on the ground.

H6 ONZE FINANCIËN

BESTAANSMIDDELEN

Onderstaande tabel toont de bestaansmiddelen voor de algemene werking van Jongerenwelzijn. Samengeteld met de netto-uitgaven door het Fonds Jongerenwelzijn (366.370.000 euro) betekent dat een totale besteding door Jongerenwelzijn van 433.966.000 euro in 2013. In 2012 betrof het 421.367.000 euro.

Het effect van de overgang naar het Rekendecreet 2012 is in 2013 weggewerkt, waardoor de personeelsuitgaven opnieuw voor 12 maanden worden aangerekend.

BESTAANSMIDDELEN (in 1.000 euro)

Omschrijving	Bedrag 2013	Bedrag 2012
Personeelsuitgaven	61.687	65.426
Informatica werkingskosten	1.787	1.729
Algemene werkingskosten	2.365	2.518
Investering in informatica	1.752	1.514
Overige investeringen	5	24
Totaal	67.596	71.211

FONDS JONGERENWELZIJN

INKOMSTEN FONDS JONGERENWELZIJN

Het Fonds Jongerenwelzijn vormt een afzonderlijke rechtspersoon, maar wordt beheerd door Jongerenwelzijn. Het Fonds beschikt naast de inkomsten uit de dotaties ook over een aantal eigen inkomsten.

Zo worden twee derden van de kinderbijslag voor geplaatste kinderen rechtstreeks aan het Fonds uitgekeerd door de kinderbijslagkassen. Ook de bijdrage van de Federale Overheidsdienst Justitie in de organisatie van de herstelgerichte afhandeling van delicten gepleegd door minderjarigen, vormt een inkomen voor het Fonds. Het Fonds zorgt voor de subsidiëring van de diensten die deze afhandeling organiseren.

INKOMSTEN FONDS JONGERENWELZIJN (in 1.000 euro)

Omschrijving	Bedrag 2013	Bedrag 2012
Overgedragen saldo op 1/1	14.708	12.026
Inkomsten uit beheer en beschikking domeingoederen	25	17
Inkomsten uit beheer en beschikking domeingoederen binnen de sector overheid	15	15
Inkomsten kinderbijlagen	7.411	7.088
Terugvordering ten onrechte uitbetaalde subsidies	3.076	4.424
Bijdragen ouders en minderjarigen	189	166
Dotatie GE4141D (werkingsdotatie)	344.369	329.334
Tussenkost FOD Justitie in kader vernieuwd jeugdrecht	3.441	3.369
Dotatie GE6141D (investeringen gemeenschapsinstellingen)	4.978	8.425
Totaal	378.212	364.864

UITGAVEN FONDS JONGERENWELZIJN

Het Fonds Jongerenwelzijn staat hoofdzakelijk in voor de financiering van de opdracht van Jongerenwelzijn: hulpverlening.

De uitgaven voor algemene werkingskosten van het Fonds Jongerenwelzijn betreffen allerlei projecten in het kader van preventie, de werking van de gemeenschapsinstellingen en de reisvergoedingen en presentatiegelden voor de leden van de bemiddelingscommissies en de Comités voor Bijzondere Jeugdzorg.

Het grootste deel van de uitgaven van het Fonds gaat echter naar de subsidiëring van de erkende voorzieningen en van allerlei projecten en voorzieningen die rechtstreeks instaan voor de hulp- en dienstverlening.

UITGAVEN FONDS JONGERENWELZIJN (in 1.000 euro)

Omschrijving	Bedrag 2013	Bedrag 2012
Algemene werkingskosten	3.925	3.880
Zitpenningen	8	8
Subsidiëring erkende voorzieningen, pleegzorg, gelijkgestelde voorzieningen, projectmatige initiatieven en wetenschappelijk onderzoek	350.868	335.659
Uitgaven voor de storting op de spaarrekening van minderjarigen geplaatst in pleeggezinnen	3.102	3.357
Uitgaven voor investeringen, onderhoudswerken en uitrusting van de gemeenschapsinstellingen	7.702	6.774
Uitgaven voor de ondersteuningsteams allochtonen	269	264
Meubilair - Materieel	241	148
Rollend Materieel	26	66
Kapitaaloverdrachten	228	-
Saldo op 31/12	11.843	14.708
Totaal	378.212	364.864

UITGAVEN VOOR PERSONEEL IN VOORZIENINGEN

Door het uitbreidingsbeleid is er sinds 2004 een stijging van het aantal personeelsleden in de erkende voorzieningen en de projecten.

(Bron: afdeling Voorzieningenbeleid - team Subsidiëring)

Samengeteld met de personeelsbezetting in de gemeenschapsinstellingen, bij de verwijzende instanties en de centrale administratie financiert Jongerenwelzijn jaarlijks de tewerkstelling van ongeveer 5.900 voltijdse equivalenten. ■

PERSENEELSAANTALLEN ERKENDE VOORZIENINGEN EN PROJECTEN

Jaar	Totaal
2004	3.449
2005	3.460
2006	3.511
2007	3.612
2008	3.678
2009	3.951
2010	4.449
2011	4.521
2012	4.560
2013	4.602

ONZE
WAARDEN

Waarderend
omgaan
met elkaar en
met klanten.

Onpartijdig
en rechtmatig
beslissen.

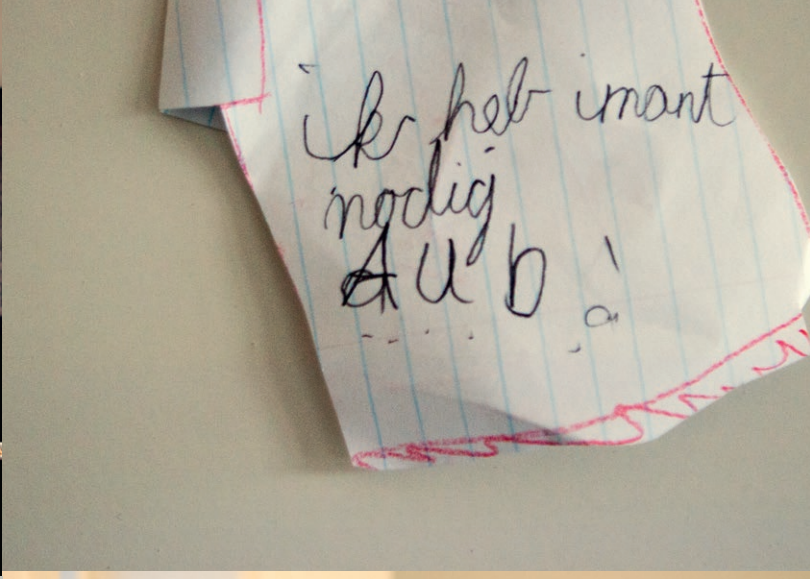
Hanteren
van principes
in onze
relaties.

Respecteren
van de ideologische,
filosofische en
godsdienstige
overtuigingen
in onze samenleving.

Integer

COLOFON

Verantwoordelijke uitgever

Stefaan Van Mulders
K. Albert II-laan 35, bus 32
1030 Brussel

Eindredactie

Linda Van Weyenberg

Vormgeving

Kunstmaan

Fotomateriaal

Jelle Vermeersch
Steunpunt Jeugdhulp

Depotnummer

D/2014/3241/127

www.jongerenwelzijn.be

jongerenwelzijn
JONG LEVEN RICHTING GEVEN

